

Tekerrür Eden Tarih 27 Bölüm "türkleri Dünya Haritasından Silinceye Kadar S

– Sami Biber · 16 Ağustos 2019

TEKERRÜR EDEN TARİH- 27. BÖLÜM--"TÜRKLERİ DÜNYA HARİTASINDAN SİLİNCEYE KADAR SAVAŞA DEVAM EDECEĞİZ"

25 Eylül 1396 da Osmanlı Padişahı Yıldırım Bayezit idaresindeki Osmanlı Ordusu hiç beklenmedik bir anda yıldırım hızıyla Niğbolu kalesi önlerine gelip Haçlı ordusu karşısına dikilmiş ve yapılan savaşta Yıldırım Bayezit, Macarlar, Eflak Prensiği, II. Bulgar İmparatorluğu, Fransa, İspanya, Polonya (Lehistan) , Sırbistan, Bizans İmparatorluğu, Erdel, Kutsal Roma Germen İmparatorluğu, St. Jean Şovalyeleri, İngiltere Krallığı, İskoç Krallığı ve eski İsviçre konfederasyonu ordularından oluşan Haçlı ordusunu darmadağın ederek büyük bir zafer kazanmıştı. İşte o zaferden sonra Avrupa'da yaklaşık üç yüz yıl süren bir ümitsizlik dönemi yaşandı. Avrupa nazarında dünya üzerinde Türkleri yenebilecek hiç bir güç yoktu. Bu inancı üç yüz yıl kadar sürdürdüler.

1683 yılında Osmanlı Devleti ikinci kez Viyana kapılarına dayandığında, gerek Merzifonlu Kara Mustafa Paşanın şahsi hataları, gerekse uğranılan ihanet sebebiyle Osmanlı ordusu büyük bir yenilgi, bir bozgun yaşayınca Avrupa'da Osmanlı Devletinin de yenilebileceğine dair umutlar yeşermeye başladı. Nitekim bu bozgunun hemen sonra Önce Avusturya, Lehistan, Venedik arasında imzalanan Kutsal ittifaka daha sonra Rusya'nın da katılmasıyla yapılan savaşlar sonunda Osmanlı Devleti 1699 da imzalamak zorunda kaldığı Karlofça Antlaşmasıyla ilk toprak kayıplarını yaşamaya başladı.

Bundan sonrası artık Türkleri geldiği yere gerisin geri göndermek için ittifakların yapıldığı bir dönem olacaktı ve nitekim de öyle oldu.

1815 Yılına gelindiğinde Avrupa'nın büyük devletleri Viyana'da toplandılar ve Viyana Kongresi adını verdiğimiz bu kongrede bazı kararlar alındı.

Napolyon savaşları yüzünden bozulan Avrupa'nın siyasal durumunu düzenlemek ve Avrupa'nın gelecekte alacağı durumu belirtmek ve saptamak amacıyla tüm Avrupa Devletleri Viyana'da büyük bir kongre topladılar. Kongreyi dört büyük devlet, yani İngiltere, Rusya, Avusturya ve Prusya yönettiler. Kongreye Avusturya Başbakanı Prens Meternich başkanlık etti. Kongreye sadece Osmanlı Devleti katılmamıştı.

Alınan Kararlar özet olarak şunlardı:

1. Fransa'nın ele geçirmiş olduğu yerlerin hepsi elinden alınıyordu.

2. Belçika ve Hollanda birleştirilecek ve Niederland Devleti kurulacaktı.
3. Germen Konfederasyonu kuruldu.
4. İsveç ve Norveç Krallıkları birleştirilecek ve İsveç - Norveç Krallığı kurulacak.
5. İsviçre; 22 kantondan meydana gelen bağımsız ve sürekli tarafsız bir devlet haline getirildi.
6. Avusturya, Doğu Galiçya'yı, Lombardiya , ve Venedik'i alıyordu.
7. Napolyon'un hükümetlerine son verdiği hükümdarlar ve krallar tekrar memleketlerine ve tahtlarına sahip olacaktı.
8. Fransa ihtilalden önceki sınırlarına çekildi.
9. İtalya'da hükümet kuruldu.
10. Varşova büyük dukalığı ile Finlandiya, Rusya'ya verildi.

Bu kongrenin yapılmasındaki en önemli sebeplerden biri de Fransız ihtilalinden sonra Prusya, İngiltere, Rusya ve Avusturya gibi devletlerin kendi ülkelerinde de çıkabilecek bir ihtilale karşı önlem alma düşüncesi idi. Böyle bir ihtilalden bir hayli korkuyorlardı.

Viyana Kongresinde alınan kararlarda Osmanlı Devleti'ni rahatsız edici bir şey yoktu. Ancak alınan kararlar dışında İngiltere, Avrupa'da böyle bir paylaşım yapılırken Osmanlı Devleti'nin durumunu gözden kaçırmamak gerektiği üzerinde önemle duruyordu. Osmanlı Devleti büyük bir problemdi çünkü ve bu probleme kısaca "Şark meselesi "Adı verildi.

"Şark meselesi" İfadesi 19. yüzyılın ilk yarısında genel olarak, Osmanlı İmparatorluğu'nun toprak bütünlüğünün korunması anlamında kullanıldı. Aynı asrın ikinci yarısında Türklerin Avrupa'daki topraklarının paylaşılması anlamında kullanıldı. Yirminci yüzyılda da imparatorluğun bütün topraklarının bölüşülmesi manasında kullanıldı.

Ayrıca Osmanlı İmparatorluğunun iç ve dış siyasetinde buhranlı her olay da Avrupalılarca "Şark Meselesi" başlığı altında ele alındı.

Peki şark meselesinin evreleri var mıydı?

Şark Meselesi, aslında adı konmamış olmakla beraber Türklerin Anadolu'yu yurt edindikleri 1071

Malazgirt savaşı ile başlamıştı. Nitekim 1096 da yani Malazgirt Savaşından sadece yirmi beş sene sonra başlayan Haçlı Seferlerinin yegane amacı Kudüs'ü Müslümanlardan geri almak değil, aynı zamanda Türkleri Anadolu'dan atmaktı.

Türkler, Balkanlara yerleşmeye başladıkları andan itibaren yukarıda Niğbolu savaşı örneğinde de görüldüğü gibi oluşturulan Haçlı seferlerinin amacı da öncelikle Türkleri Balkanlardan atmaktı.

Türklerin Viyana kapılarına, Vistül Nehrine kadar dayanması sonrasında da tabii hi ilk hedef Türkleri Avrupa'dan atmak oldu.

Daha iyi anlaşılması açısından Şark Meselesinin safhalarını maddeler halinde yazalım.

1- Türkleri öncelikle Avrupa'dan atmak (1683 II. Viyana bozgunu ile bu konuda oldukça önemli bir mesafe kaydedilmişti.)

2- Türkleri Balkanlardan da atmak (Balkan Savaşları ile bunda da başarılı oldular.)

3- İstanbul'u ve Kudus'ü Türklerden geri almak.

4- Türkleri Anadolu'dan, Ortaasya'ya sürmek, daha doğrusu yer yüzünden tamamen silmek... I. Dünya Savaşı başlarında İngiltere'nin Savaş Bakanı olan Lord Kitchener aslında Şark meselesinin ne olduğunu şu sözleriyle özetlemişti: " Türkleri dünya haritasından silinceye kadar savaşa devam edeceğiz"

Şimdi sorulabilir" 1911- 1912 yılı olaylarını anlatırken niçin taa 1396 ya, oradan 1683 e, oradan da 1815 e uzandı hocam?"

Balkan Savaşlarını anlatmaya çalışacağım da ondan...Şark Meselesini bilmeden Balkan Savaşlarını tam olarak anlamak ve değerlendirmek mümkün değildir çünkü.

*****

Geçenlerde şöyle bir soru gelmişti: " Hocam, Biz madem ki feth ettiğimiz topraklara sevgi, barış, adalet, hoşgörü, medeniyet, kültür ve ilim götürdük o halde başta gerek bugünkü Türkiye'de yaşayan Ermeniler gerekse bu gün sınırlarımız dışında yaşayan Sırlar, Yunanlar, Bulgarlar, Arnavutlar, Romenler, Hırvatlar, Makedonlar vs... Niçin bize bu kadar düşman oldular? Niçin isyan edip durdular? Niçin bunca savaşlar oldu, bunca kan döküldü?

Bu soru aslında çok önemlidir? Öyle ya madem ki her adım attığımız toprağa kültür, medeniyet, adalet ve barış götürdük, bu topraklarda yaşayan insanların zoru neydi ki bize karşı ayaklandılar. İlle de

bağımsızlık isteriz diye tutturdular? Öyle ki Osmanlı Devletinin mesela Doğu ve Güneydoğu Anadolu topraklarında neredeyse eseri yok denecek kadar azken Rumeli, Balkanlar Osmanlı eserleriyle doludur ama isyanlar da hep bu topraklardan çıkmıştır. Niçin?

Aslında bu soru bir başka soruyu da akla getirir doğal olarak.

Mesela 1071 de artık Bizansın değil de Türklerin hakimiyetine girmiş olan Ermeniler, ufak tefek bir kaç olay dışında 1890 yılına kadar ne Selçuklulara ne de Osmanlılara karşı en küçük bir isyanda bulunmamışken neden 1890 da isyan etmişlerdir? 800 seneden fazla isyan etmeyi akıllarının ucundan geçirmeyen bu insanlar neden 800 sene sonra isyan etmişlerdir?

Evet, konu konuyu açtığı için yazı uzadı. Yukarıdaki sorunun cevabını direkt olarak vermeyeceğim. Bir anı anlatarak sizin anlayışınıza bırakacağım.

Bir kaç sene önce oğullarımın güvenlik görevlisi olarak çalıştıkları bir sitededen bahsedeceğim sizlere.

Bu sitede 13 blok vardır. Her blok 17 katlı ve her katta da dört daire olduğuna göre toplamda 884 daire bulunuyor bu sitede.

Siteden 1+1 daire kiralamanız için bile aylık gelirinizin en az 10.000 Dolar (TL değil) olması gerekiyor.

İşte böyle bir sitede bir gün site kapısına bir vatandaş yanaşiyor. Amacı içeri girmek tabii ki. Ama oğlum ve arkadaşları adamı içeri almıyorlar. Çünkü adam karısının yanına gitmek istiyor oysa kadın talimat vermiş " Kesinlikle o herifi içeri sokmayın " Diye. Daire de kadının üzerine olduğu için adam kocası dahi olsa bizimkiler daire sahibinin isteği doğrultusunda adamı içeri almıyorlar. Adam yalvarıyor, ağlıyor, hatta rüşvet teklif ediyor ama mümkün değil. Duvardan atlamaya kalkıyor, bizimkiler yakalayıp kedi yavrusu gibi dışarı atıyorlar.

Sonra?

Sonra bu kadın, Kadıköy'de yapılan bir "Kadına Şiddete Hayır" Yürüyüşünde baş rolde..." Kadına uzanan eller kırılınsın" Diye sloganlar atıyor. Arkadaşlarından birinin ağzını gözünü mor boya ile boyayıp dayak yemiş kadın kılığına sokarak avaz avaz bağılıyor " Kadına şiddete Hayır" Diye.

Evine temizliğe gelen kadınlara başlıyor " Niçin kendini ezdiriyorsun? Sen erkeğin kölesi misin? Senin de yaşamaya hakkın var. kazandığın parayı keyfine göre harca. Ezdirme kendini." Demeye...

Velhasılıkelam hayatında kocasından fiske bile yememiş olan, hatta kocasını eve sokmayan kadın, o güne kadar bulduğuna şükreden, bulamadığına sabreden kadının beynine yeni bir fikir aşıyor: " Evet

ben gerçekten de eziliyorum. Gerçekten de bu hayat böyle çekilmez. Benim neyim eksik bu sosyete gülünden?

Ve... İsyan ediyorum.

Sırbistan, Yunanistan, Bulgaristan, Arnavutluk, Karadağ veya Ermeniler için, hatta bugün isyan halinde olan bölücü Kürtler için de durum böyledir. Kulaklarına o kadar çok üflendi ki " Sen özgür değilsin, eziliyorsun." Lafları, sonunda onlar da can-ı gönülden inandılar özgür olmadıklarına... Bu arada tabii ki devletin güçsüz zamanlarında yapılan çok büyük hatalar ve diğer pek çok sebep de vardı isyan için. Gelecek bölümde hepsini ele almaya çalışarak Balkan Savaşlarına dalacağız inşallah.

RESİMLER

1-19. Yüzyıl sonlarında çizilmiş bir İngiliz Karikatürü: Karikatürde bir Türk, darağacı için organ özüyor. Ördüğü organın hammaddesi ise Muhammedi fanatizm, kadın ve çocukların boğazlanması, Hristiyan katliamı, reform vaadi, kundaklama, cinayet...

Osmanlı Devleti işte böyle acımasız ve zalim bir propaganda ile karşıya karşıydı hep. Umarım Osmanlı Ülkesindeki isyanların sebepleri bu ve benzeri resim ve karikatürlerden daha net anlaşılabilir.

2- "Türkleri dünya haritasından silinceye kadar savaşa devam edeceğiz." Diyen İngiltere Savaş Bakanı Lord Kitchener

3- Viyana Kongresinin temsili resmi.